

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: L. C. SLOTH BLAAUBOER. GRIFFIER: A. W. VAN HAEFTEN. REDACTEUREN:
J. W. VAN PIENBROEK — J. KNEPPELHOUT — C. T. DE IONGH — P. J. DE LINT — H. REILINGH.
VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
14e JAARGANG ————— VRIJDAG 25 MAART 1938 ————— 10 BLZ. No. 25

REDACTIONEEL

Vooruit! Vooruit!, pijpt Satan op zijn knekel, en tracht het trage gebeente aan te sporen.

Maar de beenderen, gestoken in vette, taaië klei, zijn onwillig en langzaam, geleiachtig alsof zij ontijdig uit het productieproces van de lijm- en gelatinefabriek zijn verwijderd.

Bah! Wat een lucht!

Waar zijn die klepperende skeletten, die op een zinken dak het toppunt van lawaai plachten te veroorzaken, of die dansende geraamten, welke met hun macabere genotzucht menig levende overtroffen heeft in het pret maken?

Alles is nu slapslijmslaperig, dood, zoo U wilt, en er is geen macht en geen kracht, geen duivel en geen heilige, die kunnen doen herrijzen, wat eenmaal onder de grond is gestopt.

Hoe zou het anders kunnen, waar niemand tijdens zijn leven veel blijken van vitaliteit geeft?

Neem nu eens zoo'n Lustrum. „Ja, dat weten wij nu wel,” hoor ik U zeggen, wij moeten U gelijk geven: ook in de trage al maar vloeiende stroopstroom van verwijten zit iets doodelijk vervelends.

Maar ééns moet U toch begrijpen, dat het wachten op leven niet langer voort kan duren, dat Uw duf doelloos geslenter leidt tot ondergang van Uzelve en van het D.S.C.

Daarom stellen wij U voor, om de viering van het negentigjarig bestaan van het Delftsch Studenten Corps als het begin te beschouwen van Uw leven.

U zult merken, dat U plotseling tweemaal zooveel tijd heeft, dat U kan werken, muziekmaken, toneelspelen, roeien; maar vooral: 's avonds Uw glaasje bier kunt drinken op de Societeit Phoenix. Wij zijn van meening, dat alleen een opgewekt Societeitleven U, het D.S.C. en het Lustrum kan trekken uit het moeras, waarin dit geheel weggezonden is.

Lustrumvieren in een moeras is een zeer aparte sensatie, doch bent U eenmaal tot over Uw neusgaten in het veen gezakt, en begint de stinkende modder langzaam Uw ooren binnen te loopen, dan zult U bedroefd kijken naar het besmeurde balkleed van Uw Lustrumdame en denken: was het maar nooit zoover gekomen!

Wanneer de modder dan ook Uw oogen gaat vullen, maakt U het niet lang meer; de eenige hoop, welke er dan nog in U kan opkomen is, dat éénmaal een waterlelie in Uw resten wortel moge schieten

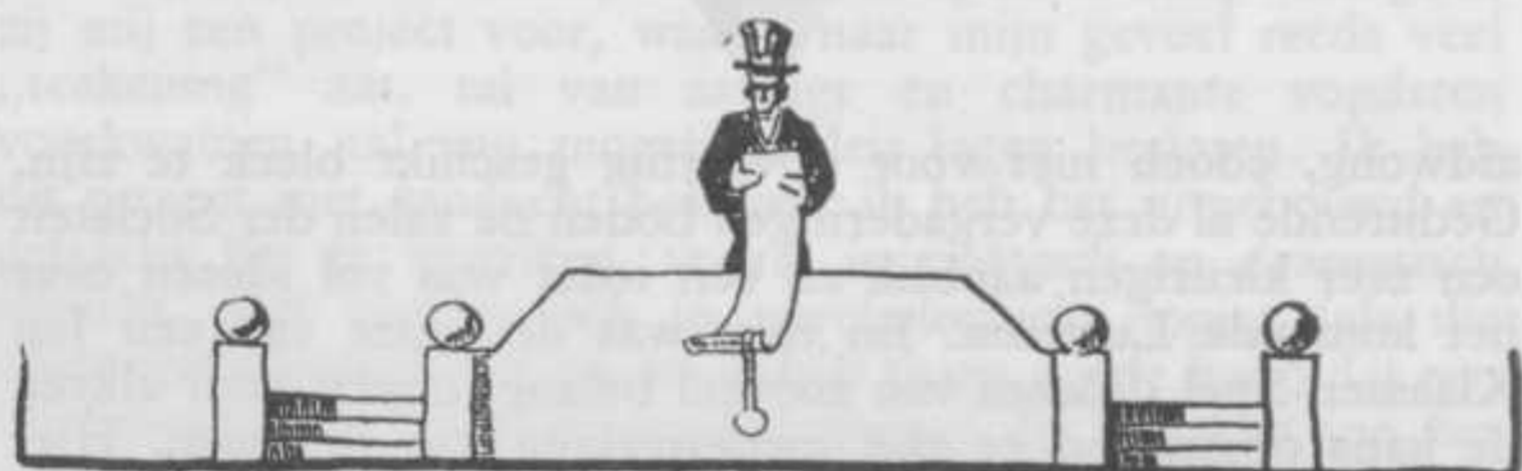
Wanneer U ons de keuze liet tusschen U en een waterlelie, zouden wij hoogstwaarschijnlijk het laatste kiezen, maar wij willen zoo niet zijn op de dag, die U allen vereenigt, op den Diës van het D.S.C.

Terwijl wij dit schrijven speelt Mijnheer Storm in de hemel het Io Vivat, straks het Phoenixlied, en ook, naar wij hopen het Lagalied. De Vrouw neuriet mee, en wij beseffen, dat de Delftsche burgerij met vreugde en spanning het Lustrum tegemoet ziet!

Wat die studenten niet verzinnen!, zeggen zij tegen elkaar, niet op de hoogte van interne toestanden, gelukkig.

Uiterlijk kennen zij het Corps echter beter dan U, zij loopen al héél wat jaren mee!

Zouden wij hen teleurstellen? Neen, driewerf neen!

UIT 'T ROODE KAMERDE

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN HEER G. L. M. VAN ES, PRESIDENT VAN DEN SENAAT, OP VRIJDAG 25 MAART 1938, TER GELEGENHEID VAN DE 90STE DIES NATALIS VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

Mijne Heeren Senatoren,
Mijne Heeren Eereleden van den Senaat,
Mijne Heeren Bestuurderen der Societeit Phoenix,
Mijne Heeren Leden van het Delftsch Studenten Corps,

Het is onder het gezamenlijk zingen van het bekende „Uren, dagen, maanden”, weer één van die oogenblikken, dat wij ineens duidelijker beseffen lid te zijn van één geheel, lid te zijn van het D. S. C. Het is als op een Oudejaarsavond en voordat we tot het nieuwe jaar overgaan laten we onze gedachten nog eens over het afgelopen jaar dwalen om dan pas voor goed afscheid te nemen en ons geheel op de toekomst te concentreren.

Is een Diësviering telkenjare een feestviering die immer op dezelfde wijze verloopt, en een laatste belangrijke gebeurtenis

Al gelooven wij niet in U, wij gelooven toch immer aan het Corps, en daarom achten wij het aannemelijk, dat Gij vanavond nog wakker zult worden.

Dat Gij wakker zult blijven, daarvoor zorgt het opgewekte Bestuur van de Societeit Phoenix.

voordat de Paaschvacantie zijn intrede doet en een ieder zich terugtrekt om de laatste voorbereidingen voor zijn examene te treffen, zoo is ditmaal deze dag, tevens de dag die de periode inluit, gedurende welke de laatste plannen gemaakt en uitgewerkt dienen te worden om tot de werkelijke viering te komen van het negentigjarig bestaan van ons Corps.

De laatste maand voor de Kerstvacantie kenmerkte zich door een buitengewoon intensief Societeitsbezoek en gedurende dien tijd ontstond de Almanak. Een zeer verheugend feit was het, dat er ditmaal meer mengelwerk bij de Redactie binnenkwam dan andere jaren. Het is echter bijzonder jammer dat de tijd, beschikbaar gesteld om den Almanak samen te stellen, van zulk een korten duur is; en geschiedt het dikwijls dat daardoor juist een ieder onder hoogerem druk werkt en tot grootere prestaties aangezet kan worden, toch kan dit de goede afwerking van het geheel nooit ten goede komen.

In dezen tijd werd ook in een enthousiaste Feestvergadering het Ontwerp Jan Klaassen-Spel aangenomen door een overgrote meerderheid. Voor deze laatste beslissende vergadering werden nog eenige andere ontwerpen besproken, waaronder er één was, door een Lid geschreven, dat ieders bewondering

afdwong, edoch niet voor opvoering geschikt bleek te zijn. Gedurende al deze vergaderingen boden de zalen der Societeit een zeer kleurigen aanblik en een ieder was vol ideeën over het komende Lustrum. En juist was de keuze van een Jan Klaassen-Spel dààrom van zooveel belang, omdat voor elkeen de kans openstond er zijn medewerking aan te geven. Hier werd dus de gelegenheid geboden om gezamenlijk een Spel te ontwikkelen door ideeën en vindingen aan de Feestcommissie toe te zenden.

Het is echter anders gegaan en het blijkt nu, dat de verwachtingen te hoog waren gesteld. Het is misschien te idieel gezien dat een Spel door gezamenlijke arbeid zou kunnen ontstaan, maar dat het zóó gegaan is als tot nog toe, is een groote teleurstelling. Mijn inziens zijn er twee oorzaken die hiertoe geleid hebben.

De uitwerking van het Ontwerp Jan Klaassen en zelfs het opstellen van een definitief scenario bleek aanzienlijk meer moeilijkheden met zich mede te brengen dan aanvankelijk gedacht werd. De figuur Jan Klaassen is lang niet zoo eenvoudig en het kostte veel tijd en moeite om dit te begrijpen. Een direkt hieruit voortvloeiend gevolg was dat het plan: veel over de ontwikkeling van het Spel in den „Spiegel” te schrijven, niet uitgewerkt kon worden. Evenzoo moest het vaststellen van den eigenlijken naam hierdoor steeds weer worden uitgesteld.

De Feestcommissie heeft U dus niet veel nieuws kunnen vertellen, houdt dit echter in dat dan ook meteen de interesse van Uw zijde ophoudt? Ik vrees dat ik deze vraag op het oogenblik bevestigend moet antwoorden en ik vrees ook dat iedereen dit logisch vindt. En dit komt doordat elkeen denkt dat alles maar vanzelf gaat en dat het altijd zoo is geweest, dat anderen het werk doen.

De tijden waarin het D.S.C. groot en sterk is geworden door tegenslagen en innerlijke beroeringen, zijn aan den eenen kant gelukkig, aan den anderen kant helaas, voorbij. Tegenwoordig gaat alles rustig zijn gang, ik zou bijna willen zeggen: automatisch schrijden wij voort. Automatisch wisselen de jaren met hun talrijke gebeurtenissen elkaar af, zoodat het vanzelf sprekend gevonden wordt, dat we nu, heden, Diës vieren en straks Lustrum.

Elk jaar heeft dus zijn zelfde feestelijke gebeurtenissen en herdenkingen die langzamerhand tot een traditie geworden zijn; evenzoo heeft elk jaar zijn wedstrijden en interacademiales. Op dit punt onderscheidt het eene jaar zich niet van het andere. Een ieder weet ook, dat de drukste tijd is voor Kerstmis, dat hierop een inzinking volgt en dat er daarna weer omstreeks Maart een opleving te constateeren valt. Maar waarvan wèl het eene jaar zich onderscheidt van het andere, is het enthousiasme, de intensiteit waarmede we zoo'n jaar beleven en de manier waarop we aan elke gebeurtenis inhoud geven. Hoe kunnen echter we, zooals de toestand zich nu voordoet, een Lustrum goed voorbereiden — laat staan het ten uitvoer brengen?

Overall is de thans heerschende passiviteit waar te nemen. Als voorbeeld kan hiervoor de Societeit dienen op een willekeurigen avond in de week. Het is onbegrijpelijk dat de zalen

zoo leeg zijn. Men krijgt het meest ongeloofelijke te hooren, wanneer men iemand vraagt waar de rest van zijn jaargenooten zich bevindt. Na een schouderophalen is het antwoord dat ze den geheelen avond gewerkt hebben en nu natuurlijk naar bed zijn, om den volgenden ochtend vroeg naar College te kunnen gaan. Vraagt men hem, aangenomen dat dit werkelijk zoo is, of het dan zooveel tijd kost om eens een enkelen avond, al is het dan maar kort, te komen, dan krijgt men ten antwoord, het beschamende antwoord, dat het hier zoo ongezellig en leeg is! Het klinkt ongeloofelijk dat iemand dit durft te uiten; ik zou willen vragen: ligt het niet aan ons zelf het hier gezelliger en levendiger te maken? Begrijpen we dan werkelijk niet meer het groote voorrecht Corpslid te mogen zijn en waarom gaan we dan eigenlijk een Lustrum vieren?

Hierover zou ik nog lang kunnen uitwijden en ook nog kunnen spreken over het verloren gegane verticale verband. Ik doe dit echter niet, ik hoop alleen dat een ieder voelt dat er iets gedaan dient te worden, dat we zoo niet verder kunnen gaan, en dat we de drie weken die ons nu nog van de Paaschvacantie scheiden aan moeten pakken om een anderen weg in te slaan. Indien we alleen maar realiseren wat er aan hapert en inzien dat er overal een ergerlijke passiviteit heerscht, dan is er al iets bereikt, en dan is de kracht van ons D.S.C. nog wel zoo groot deze passiviteit om te doen kunnen slaan in een steeds groeiende activiteit!

Thans zal ik de traditioneele opsomming houden van de belangrijkste gebeurtenissen, welke zich het afgelopen jaar hebben voorgedaan; ik zal deze opsomming echter uiterst kort maken.

Het D.S.M.G. „Apollo” liet zich weer van zijn beste zijde kennen. Als één van de bijzondere verrichtingen noem ik hier het concert dat in October door de P.H.O.H.I. naar Oost- en West-Indië werd uitgezonden. De jaarlijksche uitvoering had ook nu weer een geanimeerd verloop. Nog steeds kan deze vereeniging tot voorbeeld dienen als één met een bijzondere prettigen geest en met niet alleen een grooten ban tusschen de medespelers onderling, maar ook een band met vele Oud-leden.

De opvoering die „Apollo” tezamen met het D.S.T.G. in Juli gaat geven, kunnen wij dan ook wat betreft de kant van deze vereeniging met vertrouwen tegemoet zien.

De D.S.D.C. kan terug zien op eenige buitengewoon prettige avonden, waarbij zelfs tot uiting kwam, dat de bibliotheek der Societeit bij eenige van deze gelegenheden bijna te klein bleek om plaats te bieden aan de vele enthousiaste Leden. Helaas bleek de belangstelling voor de verrichtingen van het D.S.D.G. „Vrije Studie” uitermate gering, gelukkig was deze echter voor den laatsten voordrachtsavond weer grooter.

In tegenstelling met vijf jaren geleden, gaf de S.C.V. een bijzonder geanimeerd verloop Lustrum-uitvoering, waar den Heer P. Heugens als directeur der manége ter eere van zijn dertigjarig-jubileum gehuldigd werd. Het hooge peil waarop deze vereeniging sinds de laatste jaren voortschrijdt kan gelukkig nog onverflauwd gehandhaafd worden. Juist het houden van deze uitvoering maakte het enthousiasme onder de leden zoo mogelijk nog grooter. Speciaal vermeld dient nog te worden, dat gedurende het afgelopen jaar de I.H.W. voor de eerste maal door Delft gewonnen werden.

Van de Sportvereenigingen wist de D.S.R.C. kampioen van Nederland te worden en het eerste elftal van de D.S.H.C. werd kampioen in de overgangsklasse. Helaas werd de zoojuist gehouden interacademiale verloren.

Vorige week Vrijdag vierde de D.S.S.G. en A.V. „Odin” haar achttiende Lus-

trum met een receptie en een diner, waarna onderlinge wedstrijden plaats vonden, die zich kenmerkten door hun voortreffelijken geest. Het is te hopen, dat deze oudste vereeniging weer spoedig in een periode van grooten bloei moge treden.

De D. S. R. V. „Laga” kan terugzien op een jaar waar duidelijk een stijgende lijn waarneembaar is. Indien er ooit een kans is om de „Varsity” te winnen, dan is dit op het oogenblik wel het geval. Moge het Lustrum ingezet worden met een overwinning van de „Oude Vier”, al is het dan ook maar op de Boschbaan.

Als het belangrijkste gedeelte van de Lustrumviering, zien we dan voor ons de opvoeringen van het Jan Klaassen-Spel. Zoo er tot nu toe weinig medegedeeld is omtrent het Spel, zal het blijken dat, hoe meer wij er van op de hoogte gesteld worden, des te meer mogelijkheden we telkens weer zullen ontdekken, en dan pas zullen wij beseffen met wat een plezier wij uiteindelijk deze typische Oud-Hollandsche figuur gaan ten tooneele voeren. Ik wil de figuur van Jan Klaassen zien als middelpunt waaromheen de geheele verdere viering van het Lustrum zich zal vormen; ik wil het Spel als kern beschouwen en thans zien, wat nog meer noodzakelijk is om tot een geslaagd Lustrum te komen.

Als wij de laatste vieringen nagaan, dan merken we op, dat er vroeger een Maskerade gehouden werd en dat deze langzamerhand overging in het Openluchtspel. Deze overgang nu was een zeer logische, daar een ieder zich tenslotte uitputte de mooiste en meest kostbare optochten te organiseeren. Tevens kwam de gedachte naar voren meer inhoud aan het geheel te geven en de oplossing hiervan lag in de openlucht- of tooneeluitvoering. Bij dezen overgang ging echter iets zeer kostbaars verloren en wel het volgende. Was vroeger de geheele stad versierd en wel voornamelijk die straten waar de Maskerade doorheen trok, nadien werd dit versieren meer en meer nagelaten van de zijde der bevolking en werd van onze kant alles geconcentreerd op het Spel. Geen wonder dat de algemeene feestvreugde in de stad hieronder leed en hiermede de belangstelling van buiten het Corps. Veelal werd deze achteruitgang toegeschreven aan de veranderde tijdsomstandigheden, m.a.w. dat het tegenwoordig onmogelijk zou zijn de burgerij weer in een Lustrum te betrekken. Dit is echter niet geheel waar, want ik kan U verzekeren, dat geheel Delft weer met ons mede zal leven, indien wij hen slechts in de gelegenheid daartoe stellen. Reeds vroeger heb ik eens gezegd, dat veel afhing van de medewerking der autoriteiten, dat ik hoopte dat zij het belang van een Lustrum voor de stad zelve zouden zien. Welnu, het is mij een groote vreugde U te kunnen mededeelen, dat deze medewerking bestaat. Gedurende de geheele eerste week van Juli zal er op de Paardemarkt een Oud-Hollandsch feestterrein georganiseerd worden. Hiervan uitgaande, heeft de Commissie voor Feestterrein en Volksspelen een uitgebreid plan van volksvermaken opgesteld, hetwelk U zoo spoedig mogelijk bekend gemaakt zal worden.

En nu is er nog iets zeer belangrijks voor U allen en wel dat de Senaat der Technische Hoogeschool het goedgevonden heeft, dat één week voordat de Lustrumviering begint, alle examens afgelopen zullen zijn, zoodat een ieder gedurende deze laatste week zich ten volle aan het Lustrum zal kunnen wijden.

In den beginne heb ik eenige sombere klanken moeten laten hooren, welke helaas noodzakelijk waren, gezien den tijd die achter ons ligt; voor den toekomst echter, reken ik, zonder uitzondering, op ieders medewerking ten allen tijde, en ik vertrouw dat ieder de verantwoordelijkheid beseft voor de onmisbare rol die hij in den komenden tijd te verzullen krijgt. Evenals in de natuur de Winter plaats heeft gemaakt voor de Lente, zoo ben ik er van overtuigd, dat er van nu af aan een frissche geest door ons allen heen zal varen en dat, eer de Zomer is aangebroken en wij Lustrum vieren, het Delftsch Studentencorps een geheel ander aanzien heeft en een nieuw tijdperk van bloei is bereikt.

Ik heb gezegd.

HET LUSTRUMSPEL 1938.

Nu de voorbereidende besprekingen van Senaat, Lustrumcommissie en artistieke medewerkers beëindigd zijn, en de tijd daar is om met spoed en vlijt aan den arbeid te tijken voor de verwezenlijking der plannen, hebben de leden van het Delftsche Studentencorps recht op eenig bericht over het lustrumspel, dat in den komenden zomer op de Groote Markt hunner academiestad vertoond zal worden, met de hulp van velen uit hun kring.

Hij, die dit bericht verzorgt, is tevens de schrijver van het spel: een Jan Klaassenspel, waarin men den held van de oud-Hollandsche poppenkast zal zien verschijnen met al zijn „derbe” galgenhumor, optornend tegen moderne tribulaties (moderne, en . . . eeuwig onveranderlijke), waaronder iedere andere figuur dan juist Jan Klaassen zou bezwijken. Maar hij moet direct bekennen, dat hij niet de *eenige* schrijver van het spel is. Toen de regisseur Paul Storm, toen het oud-lid van het Delftsche Studentencorps de heer Mohr te Amsterdam, en de afgevaardigden van Senaat en Lustrumcommissie zich bij mij aanmeldten, om mijn hulp in te roepen, legden zij mij een project voor, waarin naar mijn gevoel reeds veel „teekening” zat, tal van aardige en charmante vondsten voorkwamen, tal van mogelijkheden lagen besloten. Ik heb dit project met aandacht bekeken, ik heb het uitgebouwd en getracht het te verrijken, vooral in poëtisch en dramatisch opzicht, niet minder ook in psychologische logica (als die combinatie geoorloofd is), en ik heb thans goede hoop dat een lustrumspel zal ontstaan, waarin zoowel de Urheber van het plan als de schrijver hun wil zullen vinden en hun geest zullen zien uitvieren.

Op de Groote Markt, die — zooals het Torenspeel van Teirlinck reeds heeft aangetoond — een ideaal Hollandsch openlucht theater en ideaal Hollandsch decor mag heeten, wordt vóór den op het oog mateloos hoog rijzenden toren van de Groote Kerk een kolossale poppenkast gebouwd. Hier zal men Jan Klaassen zien verschijnen met al zijn familieleden, vrienden, vijanden, ondeugden en attributen. Hier komt hij in conflict met den Dood van Potlood, machtiger dan hij, maar naar het schijnt tenslotte niet slimmer. En hier wordt hij verbannen uit zijn wereldje, om een zware proef te ondergaan: het eenig middel om zijn leven te rekken. Jan Klaassen moet de wereld der menschen binnenstappen en wordt daar blootgesteld aan oer-menschelijke verleidingen en avonturen. De eenigen die hem op dien spannenden tocht vergezellen zijn de Dominee en de Diender.

Wat hij nu precies beleeft in dat menschelijk Inferno vertellen we later wel eens, als het spel voltooid is. Thans zij de mededeeling genoeg, dat hij zwaar gehavend, maar tenslotte toch als overwinnaar uit den strijd komt en dat blijken zal, hoe zelfs de dood is onderworpen aan de elementaire kracht van zijn onverwoestbare vitaliteit en onuitroeibare wil-tot-leven. Nadat ik eenige suggesties los had gelaten die deden blijken dat de hoofdfiguur voor mij in zijn omgeving duidelijke vormen aannam, nadat men mij de opdracht had gegeven, heb ik lang nagedacht over wat men, met een ietwat gezwollen woord, „het wezen” van de Jan Klaassenfiguur zou kunnen noemen. En ik zag de oubollige marionet uit het rijdende theater, dat het ideaal van onze prille jaren was, groeien tot een veel meer dramatische persoon. Ik zag hem worden tot een symbool van den harden realiteitszin van ons volk, tot een man die bereid is alles te wagen, koppig en onvermurwbaar, in staat om „door de hel te varen”, gelijk de Vliegende Hollander, ten einde zijn doel te bereiken. De „kiemcel” was aanwezig na de besprekingen van de Delftenaren in wie het plan is opgekomen, ik ben verheugd dat men mij de taak heeft willen laten daaruit den vroolijken en rauwen bultenaar te kweken, die de leden en oud-leden van het Delftsche Studentencorps, de boeren, burgers en buitenlui zal moeten vermaken.

Want vermakelijk dient een lustrumspel te zijn, naar mijn opvatting. We raken heen over het tijdperk, waarin men te veel verwachtingen heeft gehad van abstracte symbolen, symbolen waarvan de inhoud moeilijk een menigte boeien kon, omdat die inhoud te mager en te schimmig bleef. Een lustrumspel dient *feestelijk* en onderhoudend te zijn.

Het is, om te beginnen, op *dit* beginsel, dat de organisatoren en de schrijver elkander hebben gevonden.

JAN ENGELMAN.

WATERSPORT IS HEERLIJK

indien ge hebt gezorgd goed te kunnen zwemmen.

Ook het leven is heerlijk, indien ge goed zijt voorbereid voor Uw taak en indien Uw toekomst is verzekerd door een

OLVEH-POLIS!

OLVEH VAN 1879 — Onderlinge Levensverzekering met winstdeeling U.A. — KORTENAERKADE 1, DEN HAAG

BANKETBAKKER EN KOK
J. J. VAN GILS
(FA. GUSSENHOVEN)
BINNENWATERSLOOT 30

Een zeer goed ADRES voor:

Heerlijke theeboekjes
en Bonbons

Diverse soorten kaas-
boekjes en Zoutjes

Steeds warme croquetten in de
winkel verkrijgbaar

Taarten naar elke gewenste idee
opgemaakt

TEL. 880 TEL. 880

Waar vindt U de grootste sorteering

Japannen

ook in
**GROOTE
MATEN**

?

JAPONNENHUIS
J. STEIJGER

O. DELFT HOEK PEPPERSTRAAT

Tel.
1429

JUISTE SMERING - GEEN OPONTHOUD

Vulstation voor gemengde brandstof
speciaal voor gebruikers van D.W.K.
en andere 2 takt-motoren.

Te Delft ALLEEN bij

GEBRS. HABEKOTTÉ
ROTTERDAMSCHWEG 144 - TEL. 1179

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

**HYBRANDSTOFFEN
HANDEL**
V.H.S. OLIEMANS

Ober!
mij ook n DE KUYPER
A° 1695

HUIZE „WESTEINDE“

TE 'S-GRAVENHAGE

biedt aan dames en meisjes een aange-
naam Tehuis voor korten of langeren tijd.
Zeer matige prijzen (f 1.50 à f 3.— p. d.) voor
logies met volledig pension, desgewenscht
alleen kamer met ontbijt. Rustige en
gunstige ligging in het centr. van de stad.
Uitst. tramverbindingen. Gevestigd sedert
1868. Geheel verbouwd en gemoderniseerd.

Westeinde 31 — Tel. 113932
Westeinde 27 — Tel. 110573

VOOR KWALITEIT SCHOENEN

Hautepin

HIPPOLYTUSBUURT 29a - TEL 1404

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar . . .
het moet van STEIJGER zijn

N.V. BROUWERIJ

**D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

PRIMA COUPE
1e klasse afwerking

Heerenkleeding
naar maat
en maatconfectie

H. DELFOS
O.D. 161a - Tel. 605

TECHN-HOOGESCHOOL

De Afdeling der Scheikundige Technologie van de Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Scheikundig Ingenieur, dat zal worden afgenomen op Vrijdag 8 April 1938, zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden en hun afstudeerprogramma hebben in te leveren vóór 28 Maart a.s. bij den Secretaris van de genoemde Afdeling, Prof. Dr. Ir. H. I. Waterman, Gebouw voor Scheikunde, Westvest.

De privaat-docente Mej. Dr. R. A. Biegel maakt bekend, dat gedurende dezen cursus geen voordrachten meer door haar zullen worden gehouden.

De Hoogleraren N. Lansdorp en H. Rosse maken bekend, dat zij op 11, 12 en 13 April a.s. verhinderd zullen zijn colleges te geven wegens excursie.

De Hoogleraar Dr. Ir. J. A. Schouten zal op Vrijdag 1 April van 9—11 in het Gebouw voor Technische Physica een bijzonder college geven, getiteld:

Over gewone dichtheden en Weylsche dichtheden en hare fysische toepassingen.

Het college kan gevolgd worden door hen die met de allereenvoudigste beginselen van tensorrekening kennis hebben gemaakt, in het bijzonder door allen, die reeds een cursus Relativiteitsmechanica of Quantenmechanica gevolgd hebben.

Gepromoveerd tot doctor in de technische wetenschap met lof na verdediging van een proefschrift, getiteld: „Analyse der voortstuwingscomponenten in verband met het schaal-effect bij scheepsmodelproeven” en van stellingen, de Heer W. P. A. van Lammeren, scheepsbouwkundig ingenieur, geboren te voorburg.

De heer G. Paul-Boncour, attaché commercial de France te 's-Gravenhage, heeft zich bereid verklaard dit jaar zijne medewerking te verlenen, teneinde studenten aan de Technische Hoogeschool, die in de zomermaanden in Frankrijk practisch willen werken, plaatsing te bezorgen.

Voor eene zoodanige plaatsing komen echter alleen in aanmerking studenten, die voldoende kennis bezitten van de Fransche taal en reeds zijn geslaagd voor het propaedeutisch examen (bouwkundige en mijnbouwkundige studenten voor het eerste deel van het candidaatsexamen).

Teneinde de administratieve werkzaamheden daarbij te vereenvoudigen, moet een verzoek om zulk eene plaatsing in duplo gedaan worden op een speciaal daarvoor ingericht formulier. Beide formulieren moeten gezonden worden aan den Rector Magnificus der Technische Hoogeschool.

Hierbij wordt er speciaal de aandacht op gevestigd, dat zij, die een formulier voor practisch werken in Frankrijk hebben ingevuld, daarmede tevens uitdrukkelijk verklaren, dat zij behoudens overmacht, werkelijk van de geboden gelegenheid gebruik zullen maken.

De volgende ondernemingen waren in vorige jaren bereid gelegenheid te geven tot practisch werken:

Chemin de Fer Métropolitain, Paris; Chemin de Fer du Nord, Paris; Chemin de Fer de l'Est, Paris; Chemin de Fer de l'Etat, Paris; Chemin de Fer de Paris à Orléans, Paris; Chemin de Fer P.L.M., Paris; Société Anonyme d'Exploitations minières (Pétrole) à Merckwiller-Pechelbronn (Bas-Rhin); Etablissements Sculfort, Fockedey, Vautier & Cie., Machines-outils à Maubeuge; Société Mathis à Strasbourg; Laboratoire Municipal de Chimie de Paris; Sté. Ame. Union d'Electricité, 3 rue de Messine, Paris; Cie. por la Fabrication des Compteurs et Matériel d'Usines à Gaz, 12 Place des Etats-Unis, Montrouge (Seine).

Exemplaren der aanvraagformulieren zijn verkrijgbaar bij de Administratie der Technische Hoogeschool, Oude Delft 95. De terugzending moet vóór 4 April a.s. zijn geschied.

VAK-VEREENIGINGEN

Mijnbouwkundige Vereeniging.

Gewone Vergadering op Zaterdag 26 Maart a.s., om 20 uur, in zaal 96 van het Gebouw voor Mijnbouwkunde te Delft. Spreker: Prof. P. Fourmarier. Onderwerp: „Les joints dans les Roches, spécialement la Schistosité”.

Namens het Bestuur:
P. WINTGENS,
Secretaris.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Scheepsbouwkundig Ingenieur: N. H. van Steenwijk.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Bouwkundig Ingenieur: F. W. M. van den Berg, H. F. F. Kriens, J. G. van Poppel, K. I. Ruige.

NATIONAAL FONDS VOOR BIJZONDERE NOODEN.

Beschermvrouwe: H. M. De Koningin.

Eere-Voorzitster: H. K. H. Prinses Juliana.

Voor een kort oogenblik komen wij Uw aandacht vragen voor bovenstaand Fonds, dat zich nu gedurende wel haast twee jaren heeft beziggehouden met hulpverlening in gevallen van bijzonderen nood, waar met een gift voor éénmaal, verval tot armlastigheid kon worden voorkomen.

Deze hulpverlening strekte ten bate van behoeftigen uit alle lagen van ons volk, in het bijzonder van de kleine zelfstandigen, de nieuwe en de stille armen, juist die groepen, welke niet in de maatregelen van overheidswege worden betrokken. De verstrekking van deze giften gaat gepaard met een in vele gevallen veel omvattenden, bemiddelenden en moreelen steun: toezicht op bedrijfsvoering, arbeidsbemiddeling, hulp bij het tot stand brengen van crediteuren-accord of het verkrijgen van verlaging van huren en renten.

In 1937 werden op deze wijze 1850 gezinnen of personen met een totaal-bedrag van f416.000.— geholpen, waarvan een aanzienlijk deel door het Fonds werd bijgedragen.

De voor dit werk benodigde middelen verkreeg het Fonds geheel uit vrijwillige bijdragen van particulieren, waarvan f66.000.— uit periodieke, meistens maandelijksche bijdragen van girorekeninghouders. Deze laatste steun is echter nog onvoldoende.

Naarmate het Fonds grootere bekendheid verkrijgt en naarmate zijn organisatie zich uitbreidt, stijgt het aantal aanvragen van personen, die tengevolge van de nog steeds zeer critieke tijden buiten staat zijn geraakt om aan de door hen onderzonden bijzondere tegenslagen het hoofd te bieden.

Het is daarom, dat wij een dringend beroep durven doen op alle Landgenooten, om met een regelmatige bijdrage, hoe gering ook, dat het Fonds zijn zware en steeds groeiende taak kan blijven vervullen.

Het Dagelijksch Bestuur van het
Nationaal Fonds voor Bijzondere Nooden.

Giro: No. 272727, 's-Gravenhage.

REPETITOREN

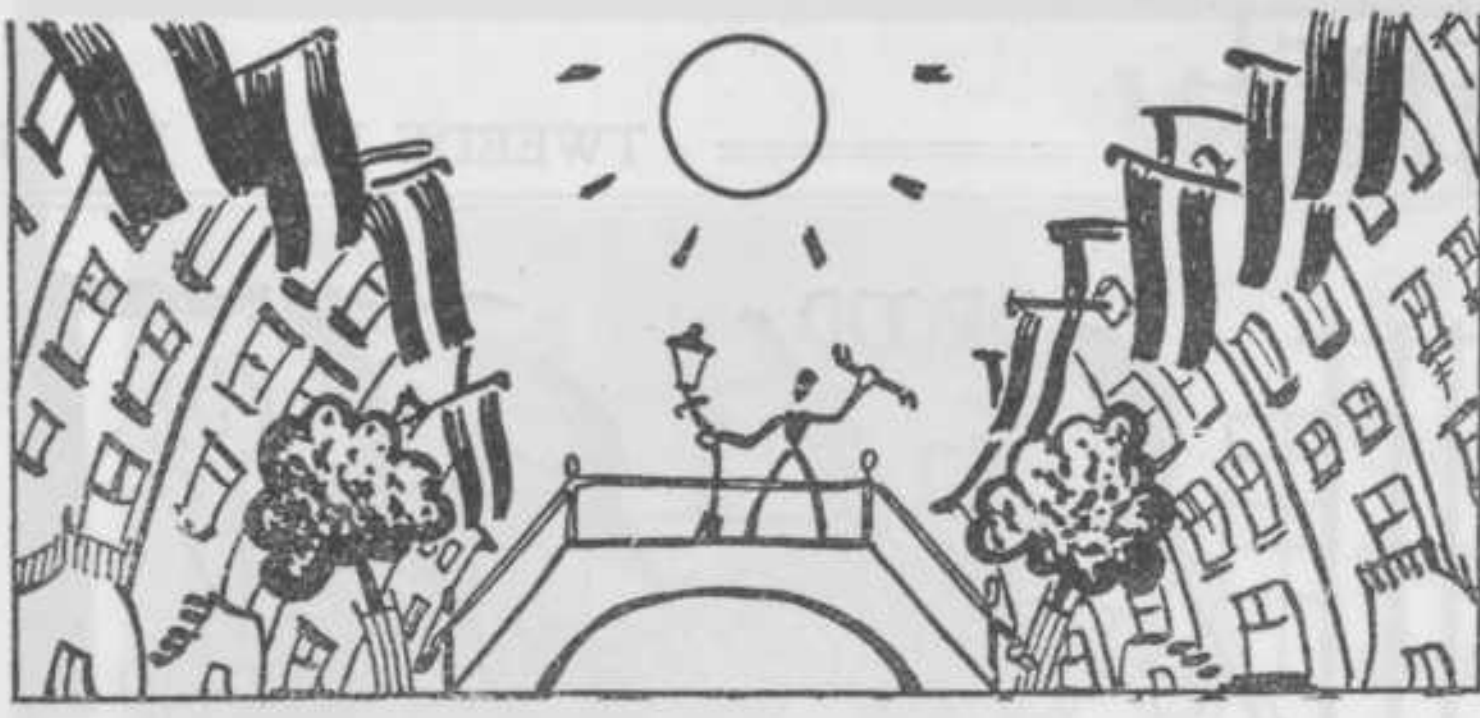

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, RADIOTECHNIEK, WISSELSTROOMTHEORIE bij ir. J. Bloemsma, ing. radio E.S.E., oud-assistent T.H., Mient 551, Den Haag. Tel. 393278. Lijn 11 en bus P.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir M. van der Veen, e.i., oud-assistent T.H., Kanaalstraat 5, Delft, repeteert WISKUNDE, ELECTROTECHNIEK (bekn. cursus), WISSELSTROOMTHEORIE.

TINUS.

Tinus is iemand, die bier uit vaten in flesschen doet en ze daarna aan verschillende kroegjes verkoopt. Bovendien berust bij hem de keuring van zijn koopwaar en hij houdt studenten. Dit zijn de drie dingen, die zijn dagen vullen. Hieronder volgen enkele hem typeerende schetsjes.

* *

„Hallo, hier Jansen”. (Jansen is een student die bij Tinus woont).

„Mijnheer Jansen is niet thuis.”

„Dat kan uitkomen, want ik bel U op.”

„Oh, U bent Jansen. Ik zal mijn vrouw even roepen.”

„Dat is niet noodig Tinus. Jij kunt het ook wel doen. In mijn bureau, in de rechter bovenste la ligt een brief, die direct gebust moet worden. Kun jij dat even doen.”

„Ik weet niet, waar Uw bureau staat. Ik zal mijn vrouw even roepen.”

* *

Jansen zit achter zijn bereau te werken.

„Klop, klop.”

„Wie is daar.”

„Tinus.”

„Welke Tinus.”

„Tinus de ploeg.”

„Kom binnen.”

Tinus komt op zijn normale waggelende gang binnen, met een paar flesschen bokbier. Hij is in een goed humeur, dat is gauw te zien en te hooren.

„Ha Jan. Hier heb ik wat fleschjes bokbier over. Wilt U er een paar hebben.”

„Nou en of t'ie Tinus. Ga zitten.”

Tinus en Jansen gaan tegenover elkaar zitten en schenken in.

„Op de studie Jan en dat hij lang mag duren.”

„Op de zaak Tinus en dat er altijd veel bier over blijft.”

„Mooie kokospalmen heb je hier Jan.” Tinus wordt soms wat poëtisch. Hij heeft vroeger een kanarievogel gehad en in zulke oogenblikken verplaatst hij zich dan naar de tropen. Jansen kent deze oogenblikken en wakkert ze altijd wat aan.

„Ja Tinus, de kokosnoten zijn bijna rijp, ik moet ze er binnenkort afplukken.”

„En wat een papegaaien zitten er weer in. Wat een kleuren hebben die beesten.” Hij fluit een trillertje.

Jansen wordt zelf ook enthousiast over deze fictie en laat een papegaai op zijn vinger springen.

„Zullen we hem maar loslaten Tinus en het raam opendoen.”

„Raam, welk raam. Hij is toch volkomen vrij.”

* *

„Tinus, wat is er? Waarom huil je?”

„Ach mijnheer Jansen, mijn dochttertje is doodziek.”

„Welk dochttertje Tinus?”

„Het oudste.”

„Heb je er al een dokter bij gehaald?”

„Dokter. Nooit een dokter in mijn huis. Ik ben 70 jaar geworden, mijnheer, ondanks dat er 3 dokters aan mij gepeuterd hebben. Anders was ik misschien al 90. En die drankjes. Het smaakt wel als water.”

Ondertusschen ziet Jansen het oudste dochttertje blozend en bruingebrand door de vroege lente binnenkomen. Tinus sluit haar weenend in zijn armen.

„Zie je wel, als ze bij mij komt, is ze direct beter.”

* *

Jansen komt de zaak binnen. De knecht zit met een slang de fleschjes te vullen. De vrouw van Tinus doet de administratie. Tinus zit op een kist toe te kijken. Elf lege fleschjes staan naast hem en het is 1 uur. Hij is iets achter, meestal zijn die tegen 12 uur al op. Hij transpireert ontzettend. Dat doet hij altijd als hij anderen ziet werken.

„Dag juffrouw, gaan de zaken goed.”

„Ach mijnheer, het zou goed gaan, als dat lor er niet zooveel van op dronk.”

„Wat hoor ik Tinus, drink jij?”

„Mijnheer Jansen, U moet toch toegeven, dat iemand, die de heele dag werkt, ook wel eens wat mag drinken.”

DAG UIT HET LEVEN VAN JAN KLAASSEN.

We zien een gedeelte van de gevel van het Hotel: „In de Gouden Leeuw”; die troont trotsch boven de poortvormige ingang op het uithangbord, waaraan nu een groot doek is bevestigd, met de woorden: Bal-Masqué. Achter de gevel zien we groote balzaal: een rechthoekige ruimte, omsloten door tafels en stoelen, podium voor de muziek, op de achtergrond links een bar, tegenover de gevel.

In optocht komt een bonte stoet der deelnemers aan het bal-masqué, voorafgegaan door muziek.

Een eindje achterop komt langzaam mee, Jan Klaassen, die echter voor den ingang blijft staan.

De stoet trekt door de poort, de muziek neemt plaats op het podium, en begint meteen te spelen. In bonte mengeling van kleuren, in steeds wisselende compositie, dansen zigeuners, boeren en boerinetjes, soldaten, de Dionne-vijfling, Pierrot en Pierette, Spaansche schoonen, gepruikte hovelingen, desnoods Mae West met de Negus, de Gelaarsde Kat met 'n beer, kabouters en elfen . . .

Achter de bar werkt met dweil, bezem en emmer, een struische, jonge deerne: Katrijn in haar goeden tijd. Steeds houdt ze even op met haar werk, en kijkt verlangend naar het feest. De dans wordt vlugger, een vroolijke wals. Nu wordt het Katrijn te machtig, stil glipt ze voorbij de bar, en loopt aan den buitenkant om de dansenden heen, waarvan enkelen verwonderd naar haar opkijken.

Jan Klaassen had een tijd, tegen den ingang geleund, om een hoekje naar de klaterende vreugde gekeken. Toen is ook hij naar binnen gewipt, en nu loopt hij om de dansenden heen, waarvan enkelen teekenen van herkenning, instemming en vroolijkheid geven over deze geslaagde maskeradefiguur.

Langzaam, maar zeker, waren Jan en Trijn elkaar genaderd, twee aparte figuren. Plotseling staan ze nu voor elkaar. Slechts de vereéniging kan volgen, samen gaan ze dan ook dansend op in het geheel. — Even nog, dan een snelle, donderende finale. De muziek houdt op. Allen gaan zitten, ook Jan en Trijn, samen aan één tafeltje.

Eén der officieële personen betreedt het podium:

„Dames en Heeren! Na deze verrukkelijke dans verzoek ik u allen een stoet te willen vormen, en voorbij te trekken aan onze jury, die dadelijk hierna de prijswinnaars bekend zal maken.”

Hààà, hòòò, zoo vormt zich de stoet, ergens in het midden ook Jan en Trijn. De jury discuseert en gesticuleert; nadat allen zijn voorbijgegaan, treedt één van hen naar voren:

„Dames en Heeren, met algemeene stemmen kent de jury den eersten prijs toe aan het paar, voorstellende Jan Klaassen en Katrijn!”

Enthousiasme, vreugde, vroolijkheid. Jan en Trijn komen naar voren, omstuwd door de anderen, die zich langzamerhand weer verspreiden, om den spreker, Jan en Trijn als middelpunt.

De spreker, met sterke stem: „Verzoeker thans — démasqué!” Allen, behalve Jan en Trijn, die beteuterd rondkijken, en wat dichter bij elkaar komen. Een vinnig, rood, piccolo'tje springt plotseling naar voren: „Toe dan!” — en trekt Jan aan zijn groote neus, die echter niet meegeeft. Gemompel, protest, beweging.

Dan echter springt Jan op het podium, trekt Trijn bij zich, z'n handbeweging maakt stilte.

Duidelijk zegt hij dan:

„Wij hebben hier elkaar gevonden

Omdat we hier als échte menschen stonden,

Waarom zouden wij anders lijken, dan wij zijn?

De eerste prijs voor Trijn en mijn!”

Allen jubelen dan weer. Aan 't hoofd van den stoet trekken Trijn en Jan gearmd weg.

GELUK.

„Natuurlijk Tinus. Het is warm vandaag he?”

„Ja en dan dat voortdurende bukken.” Hij wijst op de knecht om het te demonstreeren.

„Moet U mijn eens zien transpizweeten. Ik lijk wel een gieter.”

„Een fontein, zeg ik, Tinus. Zorg, dat je niet uitdroogt.”

DE I.

DE JAMMERKLACHT

ZESTIENDE KLACHT.

„Tot ziens! Wellicht ontmoeten we elkaar nimmer meer.”
En zoo gaan de trouwe vrienden. Het klinkt wat sentimenteel en de oude, wijsgeworden jammeraar heeft het vele afscheid-nemen milder en weeker van hart gemaakt.

Zoo gaat dat nu eenmaal met een corpslid, niet waar? In zijn tweede jaar slooft iemand zich uit in het stellen van tegen-candidaten, het derde jaar wordt besteed om persoonlijke antipathieën in de Spiegel te luchten, terwijl men in het vierde en vijfde jaar meer een geheele groep met zijn vlijmende critiek aantast. Maar als dat alles niet geholpen heeft, dan zet men zich bedroefd achter de schrijftafel en uit de ziele-klachten die in een mensch opkomen over de mislukte pogingen tot verbetering van zichzelf en anderen, en over de verboemelde jaren: Vrienden, die beter hun plicht deden, krijgen mooie banen en verdwijnen aan de horizon. Een enkele jongerejaars strijdt, als geesteskind voor onze ideeën, maar wij weten, dat deze strijd vruchteloos is.

Zoo eenzaam en bedroefd zit ik daar dan — nog steeds achter hetzelfde bureau, met hetzelfde B-4 potlood, dat door de vijftien klachten haast is opgesleten. Maar ik zal het als een stompje weg kunnen gooien — ik kan nog een heel dozijn potlooden verschrijven — baten zal het niet. Hoe gaarne, o onvolprezen lezer, zou ik een vertrouwelijk gesprek met U beginnen, zooals wij dat in vroeger dagen zoo vaak deden.

Maar ach, Uw domheid bracht slechts razernij en tweespalt. En zocht ik vrede, dan wierd ge verwaand.

Tot wie mij dan te wenden? De page van Koning Midas vind het gras bereid hem aan te hooren; en in vroeger dagen — zoo leerde ik in mijn jeugd — konden die stieren nog spreken. Dat moet aangenaam gezelschap zijn geweest. Maar wie staat nu eens klaar, om mijn overkropt gemoed over zich te laten uitstorten?

Daar, recht tegenover mij, zit mijn vriend H. Vroeger meende hij, dat het Corps een boon was, maar daar wilde ik toen niet met hem over redetwisten. Ik zal eens vragen, wat hij er nu van denkt. Misschien wil hij mij te woord staan. Wellicht wil de oude, onbezorgde schertstoon weer bovenkomen en zal ik mij voelen als vroeger: de scherpzinnige voor-den-gehouder, het prima-societeits-lid, enfin — hoe voelen de vierde jaars zich op 't oogenblik? Met een beetje meer rede en in wat mindere mate voelde ik me toen ongeveer zoo.

„Zeg H., weet je nog, dat je indertijd het Corps een boon vond?”

„Zeg H.”

„... hè? wat? ...”

„Weet je nog?”

„Wat?”

„... dat je het Corps een boon vond?”

„Ik? Het Corps? een boon? hoe zoo?”

Ik geef het maar op. Maar na vijf minuten begint hij zelf:

„Wat zeur je toch van die Boon, en welke bedoel je?”

De gal loopt mij over.

„Je Lustrum dame!” bijt ik hem toe.

Dom, om met een kamergenoot ruzie te maken. Maar hij neemt het goed op. Het spijt hem, dat hij niet luisterde, maar hij vindt het Corps geen boon meer. Boonen zijn heel andere voorwerpen. Hij kent er veel — en zeer verschillende. In het Corps zelfs, maar gelukkig is het niet vol boonen. Dat zou op den duur niet smaken.

Ha! zoo moet ik hem hebben. Over en weer vliegen de kwinkslagen — gevolgd door schaterlachen. „Daar zou de lezer eens bij moeten zijn. Hij zou ons niet herkennen,” roep ik uit. „Houd op, met je lezer,” meent hij weer, „die kan, voor mijn part, vierkant ontploffen!”

„Je bent toch zelf ook een lezer,” vang ik hem op zijn eigen woorden.

Maar dan overtroeft hij mij weer: „Als ik geen lezer was, zou jij immers niet eens willen schrijven. Je doet het niet voor de anderen — voor mij alleen!”

„Voor jou en voor jouw boon,” steek ik nu de draak met hem.

Op ons geschater komen alras eenige andere kornuiten aanloopen, die bewonderend toehooren, tot we onze dagelijksche gang naar de Societeit maken.

Zoo is er weer een avond om, en met wroeging stap ik weer laat in bed.

VAN DEN KLAPSTOEL

VOORDRACHTAVOND „VRIJE STUDIE.”

De Aula gevuld, goedgevuld; met leden en introducés, met autoriteiten, met burgers, natobelen en met burgeressen, kortom eindelijk weer eens een ouderwetsch-goede avond vol van sfeer en stemming. Een avond waartoe Vrije Studie ieder jaar weer vele malen de gelegenheid geeft, maar die ook bijna even vele malen achteloos is voorbijgegaan. En nu eindelijk is dan de kans, om zich met aandacht te verdiepen in de kunst die Vrije Studie ons telkens weer doet genieten, gegrepen. Was het toeval dat juist Woensdagavond een ieder zich eens kon vrijmaken om in groote getale naar de Aula te stroomen, of was het een innerlijke drang, een zoeken naar bevrediging in kunstgenot? Is dit laatste waar, dan is Vrije Studie op de goede weg, de weg naar erkenning van haar streven en moeiten. De toekomst zal ons leeren. Was misschien het aanheffen van het Vrije Studielied, voor het eerst sinds vele malen, hierin een goed voorsteeken?

Om nu terug te komen tot de avond zelf, het was een goede avond. Jan Musch heeft ons met zijn voordracht meegesleept door de verschillende tijden en ons de diverse personen van vervlogen eeuwen en van heden helder voor de oogen gebracht. We zagen Marcus Antonius vòòr ons toen hij de Romeinen toesprak en ophitste, we konden ons voorstellen hoe Nathan de Wijze als een slimme Jood, heftig met de handen bewegend, druk gesticuleerend, door aan den Sultan een verhaaltje op te dissen zich uit de moeilijke situatie wist te redden. Musch leidde ons dòòr de eeuwen, langs de dichters en schrijvers, in het leven van de beschreven personen. We hoorden niet alleen het gesproken woord, we zagen de tooneelen zich ook afspelen. Het pleit wel voor de voordrachtskunst van Jan Musch dat we ons zelfs van de min of meer denkbeeldige schilderijen, als Lucifer in de hemel en de Paradijvsloek, een idee van het schouwspel konden vormen.

Het was eens prettig de meer luchtige stukken van Adama v. Scheltema en ook de Berijmde Monologen te hooren voordragen door een goed kunstenaar. Waarom zouden alleen de zwaardere stukken op hun weg liggen?

J. K.

VEREENIGINGEN

D.S.T.G.

Het bestuur van het Delftsche Studenten Tooneel Gezelschap, maakt bekend, dat de aangekondigde uitvoering op Zaterdag 9 April geen doorgang zal vinden. Het bestuur betreurt het, dat de belangstelling voor een dergelijke gebeurtenis niet van dien aard was, dat zij haar plannen ten uitvoer zou kunnen brengen. Evenwel heeft het bestuur mede in overleg met den Senaat besloten, dat het bij de voorbereidingen voor de aanstaande lustrum-feestelijkheden, niet gewenscht is de aandacht te vragen voor een uitvoering, waarvoor de belangstelling geforceerd is. Gaarne zouden wij U uit Uw doezel hebben wakker geschud en hebben willen overgieten met sprankelende geest en levenskracht nu reeds en tot na het lustrum, maar zeer wel begrijpen wij, dat mochten wij er in slagen U thans te doen ontwaken uit Uwe versuffing, de slaapdrunkenheid U tegen het lustrum wederom zou overvallen. Wij laten U dus nog met rust, want het bestuur van het D.S.T.G. heeft besloten dit jaar slechts een uitvoering te geven en wel gedurende de lustrumweek. Hiertoe heeft het bestuur een der bekende Nederlandsche regisseurs bereid gevonden om de leiding van de uitvoering op zich te nemen, terwijl het D.S.M.G. „Apollo” hare medewerking zal verlenen voor de musicale illustratie. De repetities beginnen op 18 Mei aanstaande. Wij komen hier de volgende week op terug.

Nog dit: vanzelfsprekend zal ook het bal op 9 April geen doorgang vinden, U kunt dus Uw dame rustig afzeggen of haar voor het lustrum aanhouden. (Dit voor het eene lid, het welk een dame had gevraagd).

Het bestuur van het D.S.T.G.

D.S.L.T.C.

Aan de leden wordt bekend gemaakt dat de banen aan de Laan van Altena op Zaterdag 26 Maart geopend zullen worden.

Namens het Bestuur,
J. STOFFEL,
Secretaris.

Voorstellen over toegepaste mechanica

Verzameld door W. MANTEL

Dit werk is thans nog uitsluitend verkrijgbaar bij de uitgeefster:
C. J. VAN DOORNE'S DRUKKERIJEN N.V. - HIPPOLYTUSBUURT 19
en wel tijdelijk tegen de volgende, sterk verlaagde prijzen:

1 ex. f 2.— 5 ex. f 9.— 10 ex. f 17.50

Dengenen, die van dit aanbod wenschen gebruik te maken, wordt geraden
zich te haasten, aangezien de voorraad nog slechts beperkt is.

WIJNKOOPERIJ

ANNO 1863

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNHAVEN 11

DELFT

PORTWIJNEN - SHERRY - MADERA

DOELEN KINO

HET INTIEME THEATER — TEL. 130

Brenge vanaf VRIJDAG 25 MAART a.s.

JOE E. BROWN in:

„Wanneer bent U jarig?“

Voor de Pauze:

NINO MARTINI in:

„Muziek voor Madam“.

Vanaf VRIJDAG 1 APRIL:

Greta Garbo in: „MARIE WALEWSKA“

Voor de Pauze:

LEWIS STONE in: „De 13e stoel“

HEMDEN
ROK-VESTEN
SJAALS
DASSEN

TELEFOON 484
PEPERSTRAAT 7

1STE ROTTERDAMSCH

MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALLEN

Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

ONGEVALLEN- &
AUTOMOBIEL-
VERZEKERING

Vraagt inlichtingen en tarieven aan het
hoofdkantoor of de vertegenwoordigers.

UNGER's

Kaas { vlokken
bolletjes
stokjes

Zoute { bollen
stengels
krakelingen

Boter { puntjes
sprits
allerhande

MARKT 21
TELEF. 222

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier
„ECON-TARIEF“
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Heerenschoenen „COWBOY“

in 20 verschillende modellen.

Prijzen: f 3.⁹⁵ — f 6.⁵⁰**MOLENAAR, Wijnhaven**

Telef. 917

P&C
is beter
dus goedkoper

SPORTKLEEDING

VOOR SPORTIEVE JONGELUI

PEEK & CLOPPENBURGGROOTE MARKTSTRAAT
DEN HAAG - TEL. 116234

**STEUNT UW
ADVERTEERDERS**

JAN KLAASSENS-KROEGJES-DETECTIVE SPEL.

Namens de Spelcommissie voor het XVIIIe Lustrum van het Delftsch Studenten Corps heb ik de eer het hooggeacht publiek een Jan Klaassens-kroegjes-Detective Spel aan te bieden, hetwelk gespeeld zal worden na afloop van het collation op Vrijdag 25 Maart 1938, den dag waarop de 90ste Dië's van het D.S.C. wordt herdacht.

Schort U op en begeeft U het nagerecht nog in de smakmond of in de zak voor later, de stad in, zoodat het spel een aanvang zal kunnen hebben. Want metterwijl gij dit spel speelt, zult U van het eene gezellige en typische kroegje naar het andere wandelen, U zult eindelijk op ongedwongen wijze, dat hopen wij tenminste, kennismaken met het ware Delft en met de vertegenwoordigers van 's Delftsch burgerij, hun gewoonten en merkwaardigheden. Dat is het doel van dit spel, maar tevens wil dit U in kennis brengen met het lustrumspel; met Jan Klaassen en al die andere figuren waar U hopenlijk spoedig mee vertrouwd zult zijn.

DE SPELREGELS.

1. Het spel speelt zich af in de volgende U allen bekende Delftsche verloflokken, waar aan voor dezen avond de er achter vermelde, haast van zelf sprekende beteekenis is gegeven:

1. Anchorbar — Café 't Zwaantje
2. Piet onder de kerk — de kerk
3. De klok (Dierendonk) — de School
4. Café Huigsloot — het Dorpsplein
5. De klomp (Chris) — Begraafplaats
6. Café Reinierse (Pa) — 't Huis van Jan Klaassen
7. Café de Bonte Os — Politie bureau
8. Societeit Phoenix — De Poppenkast
beleefd aanbev.
9. Astor bar (Piet op de Langedijk) — het Ziekenhuis.

2. In elk dezer, uitgezonderd de Poppenkast, welke tot kwart voor twaalf buiten het spel valt bevindt zich tenminste één controleur en een speelsteen.

3. Deze steen heeft den kubusvorm en vertoont op de verschillende zijvlakken beeltenissen van figuren uit het Jan Klaassens spel en wel: Jan Klaassen, de Dominee, de Dood, Katrijn, kleine Jantje en de Explicateur.

4. De controleurs stellen voor en zullen zich kenbaar maken als: Jan Klaassen (1, 4, 5, 6, 7) — Katrijn (1, 2, 4, 6) — de diender (1, 4, 7) — de dominee (1, 2, 4, 5, 7, 9) — enkele kraaien (2, 5, 4) — de schoolmeester (2, 3, 4) — de Dood van Potlood (4, 5, 7, 9) — de dikke (schijndoode) boer (1, 2, 4, 5, 7, 9) — kleine Jantje (3, 4, 6) — de kroegbaas van Café het Zwaantje (1, 2, 4, 6) en de Explicateur (overal na 11 3/4 uur: 8).

5. Aan het begin van den avond bevinden de controleurs zich op de hen toegewezen verblijfplaatsen, te weten:

- De kroegbaas en Jan Klaassen in Café 't Zwaantje.
- De dominee in de kerk.
- De schoolmeester in de School.
- Jantje en een kraai op het dorpsplein.
- De dood en een kraai op de begraafplaats.
- Katrijn thuis.
- De diender op het politiebureau.
- De dikke boer in het ziekenhuis.
- De explicateur in de poppekast.

6. De explicateur begeeft zich naar een van de deelnemende verlofzaken, en neemt daar de taak van den aanwezigen controleur over. De controleurs kunnen zich van het eene naar het andere café begeven, behoudens art. 2, sub I, en met de beperking dat de controleurs zich alleen in de café's van een der achter hun namen geplaatste nummers mogen bevinden. Zie art. 4.

7. Bij den aanvang van het spel begeven de deelnemers zich naar een van de Café's 1—7 of 9. Alwaar zij toe zien of de controleurs van bier voorzien zijn en recht hebben op een worp met den speelsteen.

8. Heeft de speler zijn consumptie genuttigd, dan gaat hij op zoek naar die figuur welke zijn worp aanwijst.

9. Komt hij in een der lokaliteiten dan bestelt hij daar een consumptie waarna de controleur zich kenbaar maakt.

10. Heeft de deelnemer de juiste figuur getroffen, dan heeft hij 1 punt (bij Jan Klaassen 2 punten) en mag andermaal werpen.

11. Mocht den speler zijn worp niet bevallen dan mag hij na overlegging van een pils nogmaals gooien.

12. Gooit hij een aanwezige controleur, dan krijgt hij direct een punt en moet 1 pils betalen.

CONTROLE-STAAT.

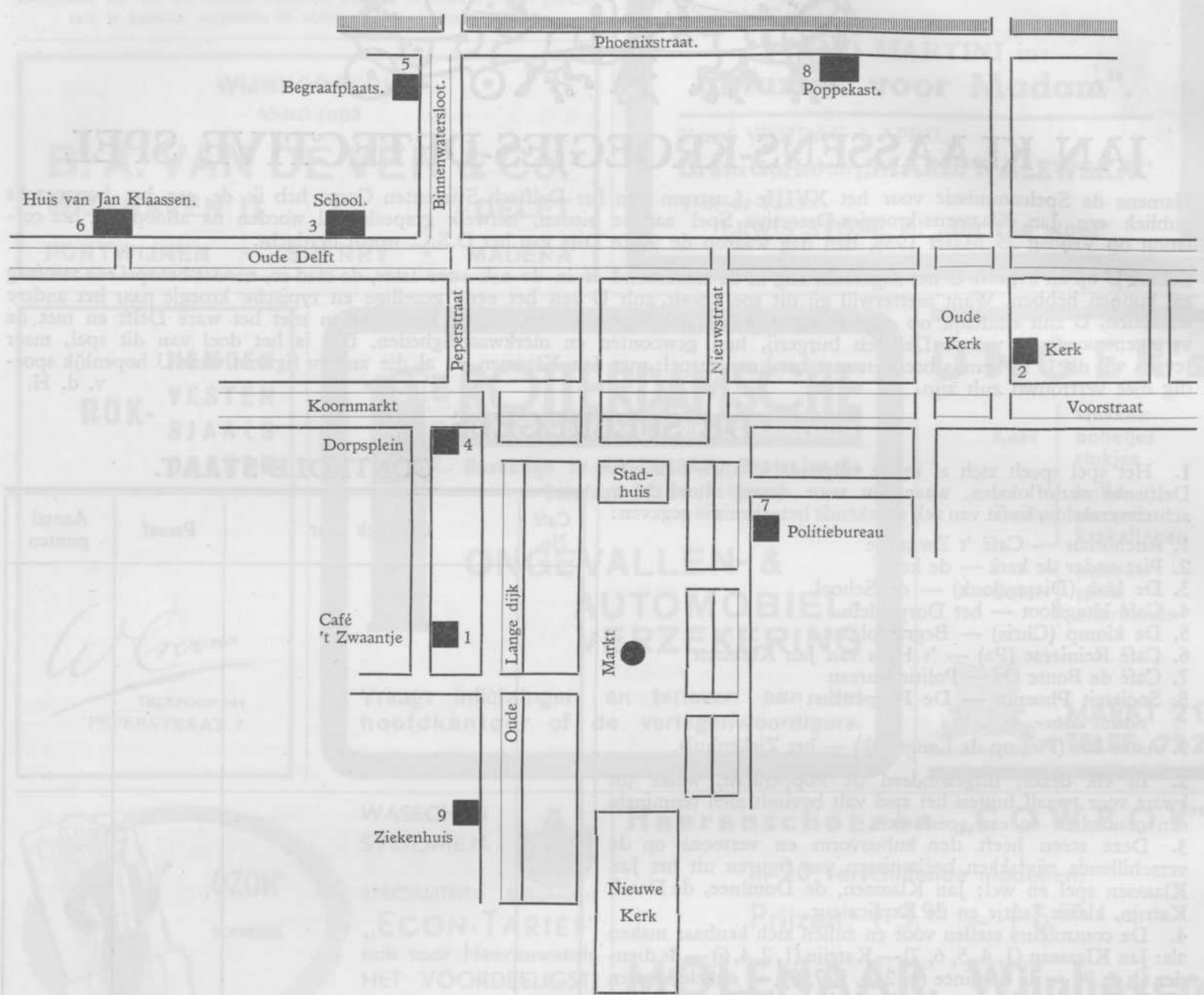
Café No.	Op zoek naar	Paraaf	Aantal punten

13. Na kwart voor twaalf begeeft de explicateur zich naar de poppenkast en neemt de controle tabellen in ontvangst.

14. Hij die het grootste aantal punten heeft, wint het spel. Bij gelijke gevallen beslist het lot.

15. De uitspraken der controleurs zijn bindend en in twijfel gevallen beslist de controleur.

Kaartje van Delft te gebruiken bij het Spel.

SPORTKLEEDING
VOOR SPORTIEVE JONGENS
PEEK & CLOPPENBURG

STEUNT UW
ADVERTENTIES